

HEYMANS, Corneel J.F. (Gent 28 maart 1892 – Knokke 18 juli 1968). Zoon van Jan Heymans.

Volbracht zijn middelbare studies aan het Sint-Lievenscollege te Gent, het Sint-Jozefscollege te Turnhout en ten slotte het Sint-Barbaracollege te Gent. Zijn hogere studies, die Heymans in 1911 aanving aan de universiteit van zijn geboortestad, werden onderbroken door de oorlog, waarin hij als soldaat in het veldleger diende. Hij promoveerde in 1920 tot

doctor in de geneeskunde, werd in 1922 docent in de algemene farmacologie en volgde in 1930 zijn vader op als hoogleraar en bestuurder van het laboratorium voor farmacologie en -therapie. Hij maakte de strijd om de vernederlandsing van de Gentse universiteit van dichtbij mee, vooral toen zijn vader in 1923 het rectoraat aanvaardde.

Evenals zijn vader was Heymans Vlaamsgezind en speelde hij een actieve rol in de **Vlaamsche Wetenschappelijke Congressen**. Van het eigenlijke taalconflict hield hij zich echter afzijdig. Heymans was eerder het type van de wetenschapper en de onderzoeker. Een van de proefnemingen, die hij reeds met zijn vader was begonnen in verband met de regeling van de bloeddruk en de ademhaling, leverde hem in 1938 de Nobelprijs voor fysiologie en geneeskunde op.

Bij het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog werd Heymans aan het hoofd geplaatst van de repatriëringscommissie voor burgerlijke uitgewekenen in Frankrijk. Op 10 oktober 1940 werd hij ondervoorzitter van de door de secretarissen-generaal heropgerichte **Vlaamsche Cultuurraad**. Hij nam reeds in januari 1941 ontslag. Als voorzitter van het departement Geneeskunde en Hygiëne van Winterhulp bemiddelde Heymans bij de Duitsers om de dringendste en noodzakelijkste geneesmid-

ABONNEMENTS
Annuel: Belgien 25,00 Courge 30,00
1940 | Autres pays, 35,00 ou 125,00
Chèque postal (Giro) et virements 30,00

LE PATRIOTE ILLUSTRÉ

REVUE :
11, Montagne aux Herbes Folles
BRUXELLES
Abonnement-Publicité: Tél. 1 27.81.80
Rédaction: Tél. 27.18.62

C'est au cours d'une séance solennelle, qui a eu lieu dans la grande salle de l'Université de Gand, que le prix Nobel pour la médecine a été remis à M. le professeur Corneille Heymans, dont les recherches sur la tension artérielle et les voies respiratoires ont répondu le monde entier. Le roi Léopold III et la reine Elisabeth avaient tenu à s'y associer à cette cérémonie, mais la souveraine, retenue par les devoirs de sa charge, ne fit pas. On voit, ci-dessus, S. M. le roi Léopold III, par. de gauche à droite, sa deuxième place, le général Heymans, inspecteur général de l'armée, MM. Van Cauwenbergh et Ciliau, présidents de la Chambre et du Sénat. A droite, S. Exc. M. de Dael, ministre de l'Intérieur, remet le diplôme au lauréat, M. C. Heymans, recteur des sciences de la haute distinction qui lui a été attribué.

*La remise solennelle du prix Nobel
au professeur M. Corneille Heymans.*

Une vue générale de l'assemblée où l'on remarque, au centre, S. M. le roi Léopold III et la reine Elisabeth, et les personnalités présentes pour féliciter le lauréat et rendre hommage à sa science. On remarque également la présence de la R. V. S. M. de Dael, ministre de l'Intérieur, directeur de l'Institut de Louvain, ainsi que professeur Heymans.

Corneel Heymans ontving op 16 januari 1940 de Nobelprijs geneeskunde in de aula van de Gentse universiteit, in aanwezigheid van koningin Elisabeth. (ARCHIEF RUG)

delen te krijgen. De onderzoekscommissie die was ingesteld bij de bevrijding, legde hem als tuchtmaatregel een blaam op omdat hij als ruilprofessor naar Duitsland was gegaan. De blaam werd pas in 1948 ingetrokken. Via de organisatie **Comité voor Recht en Naastenliefde**, waarvan Heymans medestichter en voorzitter was, zette hij zich in voor mensen die geleden hadden onder de repressie. In 1951 aanvaardde hij het voorzitterschap van het **Katholiek Vlaamsch Oud-Hoogstudentenverbond**. In die functie ondertekende hij een brief voor amnestie, richtte aan de Verenigde Naties (commissie der rechten van de mens) een aanklacht tegen de Belgische regering en pleitte voor politiek federalisme. Als voorzitter (tot 1957) van deze organisatie, die vanaf 1960 het **Verbond der Vlaamse Academië** heette, bracht Heymans de naoorlogse intellectuele wereld meer in contact met de V.B. Zijn laboratorium groeide uit tot het trefpunt van talrijke binnen- en buitenlandse onderzoekers en eredocoraten van over de hele wereld bekroonden zijn wetenschappelijke loopbaan.

LITERATUUR: Rijksuniversiteit Gent. *Liber Memorialis* 1913-1960, II, 1960; – A.F. de Schaepdryver, 'Heymans Corneel', in NBW, IV, 1970; – Corneel Heymans. *A Collective Biography*, 1972.

ANNE-MARIE VAN DER MEERSCH